

мають бути самостійно створені дитиною нові образи, ситуації, дії. При цьому учні використовують свій набутий досвід, знання, але по-новому комбінують їх.

Список використаних джерел

1. Сторітеллінг в початковій школі як технологія розвитку критичного мислення. URL: http://www.yrok.net.ua/load/dovidnik_vchitelja/metodichnij_poradnik_fajli/storytelling_v_pochatkovij_shkoli_jak_tekhnologija_rozvitku_kritichnogo_mislenja/13-1-0-7194(дата звернення: 27.11.2019)
2. Сторітеллінг як метод навчання. URL: <https://www.creativeschool.com.ua/storytelling/>(дата звернення: 27.11.2019)
3. Типові освітні програми для закл. заг. серед. освіти. 1-2 класи / Укладач А.В. Лотоцька. Харків: Вид-во «Ранок», 2019. 192 с.

Вікторія ХАМУЛА,

студентка 4 курсу

факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Науковий керівник: **Ганна Удовиченко,**

старший викладач, (БДПУ)

АУДІОКНИГА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВИХ УМІНЬ ШКОЛЯРІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Постановка проблеми На сучасному етапі розвитку української державності, актуальним завданням початкової школи як важливої проміжної ланки в системі освіти та підготовки нових кадрів – є істотне поліпшення якості навчання іноземної мови. Зміна характеру шкільного навчання, що базується на принципі гуманізації, вимагає пошуку нових резервів підвищення ефективності навчання іншомовної мовленнєвої діяльності, а також реорганізації самого освітнього процесу.

Відповідно до вимог освітніх програм для початкової школи в галузі «Іншомовна освіта» [1], навчання читання передбачає оволодіння учнями «зрілим читанням», під час якого сприймається необхідна інформація, а всі супутні мовні та технічні труднощі не перешкоджають процесу засвоєння.

Аналіз досліджень і публікацій. Проаналізувавши існуючі теоретико-практичні дослідження та розробки з проблем навчання читання та аудіювання в початковій школі (В.Андрієвська, С.Гапонова, Н.Єлухіна, В.Занглігер, С.Захарова, Т.Каріх, О.Метьолкіна, І.Ольгінська, К.Онищенко, О.Петренко, С.Фоломкіна, С.Дюкер, Г.Грин, Т.Хедж, В.Претти, П.Юр та ін.), робимо висновок, що вони гранично звужені й торкаються тільки окремих питань: психологічних і психолінгвістичних закономірностей читання та аудіювання, аналізу розрізнених труднощів переважно лінгвістичного характеру, конкретних методичних розробок для різних вікових груп учнів. Отже, на сьогодні проблема навчання читання та аудіювання на уроках англійської мови залишається недостатньо вивченою.

Окрім того, слід зазначити, що багато вітчизняних і зарубіжних методистів, педагогів, психологів взагалі відзначають небажання молоді

читати твори художньої літератури, відсутність у більшості випускників шкіл звички й потреби в серйозному різнобічному читанні, невисокий рівень їх читацьких умінь.

Щодо молодших школярів, то для них розуміння англомовного тексту, в більшості випадках, трудомісткий процес, який вимагає специфічних навичок і умінь. Сучасні психологічні дослідження молодших школярів учнів, як відзначають вчені (І.Зимня, І.Кон, Д.Колесов, А.Маркова, І.Мягков), свідчать про позитивну динаміку їх інтелектуального розвитку, самосвідомості і цілеспрямованості, яка не може не позначитися на їх потребі в читанні не тільки рідної, а також іноземної літератури. Окрім цього, сучасний розвиток комп'ютерної мережі стимулює учнів молодшого шкільного віку до розвитку навичок і умінь англомовного читання. У зв'язку з згаданим вище, одним з ефективних і перспективних засобів оптимізації процесу навчання читання і аудіювання іноземною мовою є «аудіокнига» (Audiobook / Talking Book), яка представляє собою текстовий матеріал художнього або нехудожнього твору в друкарському вигляді (книжки) з ідентичним записом текстового матеріалу на CD-диску [2].

Метою роботи є висвітлення особливостей формування комунікативно-мовленнєвих вмінь молодших школярів у процесі роботи з аудіотекстом на уроці англійської мови.

Питаннями розуміння і сприйняття текстів художньої літератури, займалися такі вчені як В.Задорнова, В.Кан-Калік, З.Клічникова, Г.Сидоренко, Л.Смелякова, В.Хазан, М.Чаковська, М.Адамс, В.Сміт, П.Юр. та ін). Так, П. Юр виділяє наступні етапи цілеспрямованої організації формування навичок сприйняття художнього твору учнями: 1) попередній (передкомунікативний) етап ознайомлення школярів з автором твору, активізація їх зацікавленості до художнього тексту; 2) головний (комунікативний) безпосередній контакт з твором (читання або аудіювання); 3) завершальний (посткомунікативний) етап закріплення одержаної інформації, естетичної реакції [2].

На першому етапі відбувається накопичення необхідних естетичних, літературознавчих та історичних знань. Другий етап цілеспрямованої організації сприйняття – це формування досвіду “спілкування” з художнім твором. На цьому етапі використовуються різні прийоми роботи з твором (читання вголос або мовчки, аудіювання, пояснення, аналіз, коментування, які спрямовані не тільки на розвиток мовної компетенції, а й на формування і розвиток емоційної сфери особи, її умінь розуміти образний зміст літературних творів. Комунікативний етап є центральним у структурі формування сприйняття іншомовного твору художньої літератури. Посткомунікативний етап сприяє розумінню школярів своєї духовної самобутності, самоосвіти на основі одержаних естетичних переживань. Тому на цьому етапі суттєвим завданням є створення умов для формування в учнів самооцінки власних відчуттів щодо твору, необхідності

Однією з позитивних якостей аудіокниги як комплексного допоміжного засобу навчання, на нашу думку, є те, що при її використуванні читання і аудіювання, доповнюючи один одного, функціонують одночасно. Оскільки смислове сприйняття художнього тексту супроводжується інтенсивним внутрішнім промовленням, зростає роль

слухового сприйняття інформації. Роль звукового сприйняття художнього тексту значно підвищується, якщо він озвучується майстрами художнього слова. У цьому випадку усне мовлення перетворюється на важливий засіб звукової наочності, викликаючи у слухача певні асоціації, та створює певний настрій, що сприяє кращому розумінню мовленнєвого повідомлення.

Висновки. Отже, комплексне використання аудіокниги сприяє формуванню іншомовних умінь, посиленню мотивації навчання, розвитку ініціативи і творчого потенціалу, підвищенню активності, самостійності учнів, а також розвиває їх інтерес до вивчення іноземної мови, яка в цілому підвищує ефективність навчально-виховного процесу.

Література

1. Методичні рекомендації щодо викладання іноземних мов у 2019-2020 навчальному році <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/metodichni-rekomendaciyi> (дата звернення 03.09.2019).
2. Черниш В.В. Методика роботи з аудіо книгою на уроках англійської мови в середні спеціалізованих школах з поглибленим вивченням іноземної мови / Черниш Валентина // Іноземні мови. – 2000. – №3. – С.3 – 8,
3. Byrne D. Teaching Oral English. – London, 2009. – 147 p.
4. Oxford R. L. Language Learning Strategies / Rebecca. L. Oxford. – GALA 2003.

Вікторія ХАМУЛА,

студентка 4 курсу

факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Науковий керівник: **Олена Малицька**

кандидат педагогічних наук, доцент (БДПУ)

ГАРМОНІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ ЗАСОБАМИ МИСТЕЦТВА

Актуальність. Технократизація свідомості, яка є ознакою ХХІ століття, потребує для людини своєрідної «гуманітарної компенсації». Однією із форм такої компенсації є гуманітарна освіта, яка завжди звернена до емоційної сфери людини. Адекватний «розвиток особистості в духовному аспекті здійснюється через соціальний та культурний простір, і є своєрідним ключем до гуманітарного розвитку суспільства: цей процес є неможливим без злагоджених освітніх зусиль окремої людини та суспільства в цілому» [1, с. 117].

У сучасній школі зростає пріоритет особистісно-орієнтованих технологій, набувають значущості суб'єкт-суб'єктні педагогічні взаємодії, а це підвищує значення і роль мистецтва та культури в освіті. Потреба сучасного суспільства в особистості, яка б володіла потенціалом саморозвитку та самоактуалізації, також надає вагомості саме цим сферам діяльності дитини в школі.

У сучасних дослідженнях гуманітаризація в освіті трактується як впровадження нових дисциплін художньо-естетичного спрямування або посилення культурологічної спрямованості тих дисциплін, які вже передбачені та викладаються в освітньому процесі [2, с. 8]. Пріоритетною